

F. t. 1. om brugsmødeller

ikke er almindeligt tilgængelige, forudsat at de senere bliver almindeligt tilgængelige. Det er en forudsætning, at offentliggørelsen sker som led i den tidligere ansøgnings sagsbehandling. Der tages hensyn til ansøgnings både indleveret nationalt og internationalt efter enten PCT-systemet eller den Europæiske Patent Konvention. Modsat patentlovens tilsvarende bestemmelse nævner lovforslaget både tidligere patent- og brugsmødelansøgnings. Dette indebærer ikke en forskel, men tjener alene til oplysning for ansøger.

Stk. 3 er ændret i forhold til den gældende lovs § 3, stk., 3 således, at den ikke henviser til Patentlovens § 2, stk. 5, men gengiver den nævnte bestemmelses ordlyd. Bestemmelsen ændrer ikke ved hidtidig praksis. Bestemmelsen medfører en såkaldt nyhedsskånefrist for frembringelser, som enten er offentliggjort uden frembringerens samtykke eller forevist på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, hvilket betyder, at der kan søges brugsmødelbeskyttelse i op til 6 måneder efter offentliggørelsen af frembringelsen uagtet det almindelige krav om absolut nyhed som angivet i stk. 1.

Til § 6

§ 6 svarer til stk. 1 i den gældende lovs § 4. Bestemmelsen fastlægger enerettens omfang. Paragraffens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens § 3-5. Ordlyden fra patentlovens § 3 er nu gengivet i paragraffen, mens Patentlovens §§ 4 og 5 er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagets § 9 og 10. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af reglernes fulde ordlyd. Paragraffen adskiller sig fra patentlovens § 3, idet stk. 1, nr. 2-3 ikke er medtaget, da de vedrører fremgangsmåder, som ikke kan brugsmødelbeskyttes ifølge forslagets § 2, stk. 2, nr. 2.

Bestemmelsen har til formål at beskytte indehaveren mod enhver form for erhvervsmæssig udnyttelse af den brugsmødelbeskyttede frembringelse, der sker uden dennes samtykke. Stk. 1 præciserer indholdet af eneretten, således at eneretten omfatter ret til at fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller anvende et produkt, der er genstand for brugsmødelbeskyttelse, eller importere eller besidde produktet med sådant formål.

Stk. 2 vedrører såkaldt middelbar brugsmødelkrænkelse, hvorefter medvirken til brugsmødelkrænkelse også er strafbar.

I stk. 3 beskrives en række handlinger, som ikke anses for omfattet af eneretten. Bestemmelsen fastlægger, at udnyttelse af frembringelsen inden for private

rammer eller i forsøgsøjemed er tilladt. Desuden bestemmes det i stk. 3, nr. 2, at eneretten ikke omfatter handlinger angående produkter, som lovligt er bragt i omsætning. Det vil sige, at brugsmødelhavers ret udømmes (konsumeres) gennem lovligt salg af de enkelte eksemplarer af produktet eller lignende, som er omfattet af brugsmødelregistreringen. Konsumtionen indtræder ved lovligt salg i et land indenfor Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

Til § 7

Bestemmelsen i § 7 er ny i forhold til den gældende lov og svarer til patentlovens § 3a, med undtagelse af patentlovens § 3a, stk. 2 vedrørende fremgangsmåder. Idet fremgangsmåder ikke kan beskyttes af brugsmødelloven er denne mulighed ikke medtaget.

Bestemmelsen er en følge af implementeringen af direktiv om beskyttelse af bioteknologiske opfindelser (KOM 98/44/EF af 6. juli 1998). Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 8-10 og skal fortolkes i overensstemmelse med patentlovens § 3a. Bestemmelsen vedrører omfanget af den beskyttelse, der er knyttet til en brugsmødelregistrering på biologisk materiale. Der er behov for at præcisere reglerne om beskyttelsens omfang, fordi biologisk materiale kan reproducere sig selv, det vil sige fremstille mere af materialet. Det er således nødvendigt at afklare, i hvilke tilfælde denne "fremstilling" er omfattet af brugsmødelbeskyttelsen og dermed forbeholdt brugsmødelhaveren, og i hvilke tilfælde fremstilling er tilladt i henhold til de generelle principper om konsumtion. Bestemmelsen præciserer således, hvor langt brugsmødelbeskyttelsen rækker på efterfølgende generationer af materialet.

Med henblik på at belønne frembringeren og tilskynde til innovation har brugsmødelhaveren jf. stk. 1 ret til at forbyde fremstilling og anvendelsen af brugsmødelbeskyttet selvformerende materiale under omstændigheder, der svarer til de almindelige regler om enerettens udstrækning. Brugsmødelbeskyttelsen af et biologisk materiale omfatter derfor også de efterfølgende generationer af materialet med samme egenskaber. Brugsmødelhaveren kan således forbyde fremstilling og anvendelse af efterfølgende generationer af materialet fremstillet ved reproduktion eller formering.

I stk. 2 reguleres beskyttelsesomfanget i de tilfælde, hvor brugsmødelregistrerede biologiske produkter indgår i andet biologisk materiale. Beskyttelse af et produkt, som indeholder eller består af genetisk information, udstrækker sig til ethvert materiale, som dette produkt indgår i, under den forudsætning at den gene-